

LA CLÍNICA DELS EMBOLICS

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 17 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició:

1 - METGE / SSA

2 – INFERMER / A

3 – AMNÈSIC / A

4 – PARANOIC / A

5 – PRINCESA (actual: tipus de Mònaco)

6 – SECRETARI / A (de la Princesa)

7 – CUINER / A

8 – CANTANT (noi o noia)

9 – HIPNOTITZADORA

10 – VELLETT/ A - DETECTIU

11 – INSPECTOR

*Per fer-la amb 10 actors, el Cuiner també interpretarà l'Inspector.

* Per fer-la amb 12 actors, s'hi afegirà una 2a Secretària, i compartiran el mateix text amb repeticions a l'estil Dupond i Dupont.

La sala d'estar d'una clínica privada, amb una taula i un parell de butaques (o cadires). Al fons una porta amb cortines que dóna a la terrassa. Per l'esquerra se surt cap al vestíbul i al carrer. Per la dreta s'accedeix a la resta de la clínica.

ESCENA 1

Entren per la dreta la metgessa i l'infermer, que s'aturen i miren al seu voltant.

METGESSA : — On és la Maria?

INFERMER : — *Deu haver sortit a la terrassa. (treu el cap entre les cortines:)*
Maria! Que no veus que et refredaràs? Ja t'he dit que t'abriguis per sortir.

AMNÈSICA : — *(entra en bata i pijama)* **A mi no m'has dit res. Aaatchís!**

INFERMER : — **T'ho dic trenta cops al dia!** *(la fa asseure a una butaca)*

L'infermer li posa el termòmetre. La metgessa li pren el pols.

AMNÈSICA : — Qui és aquesta?

METGESSA : — Sóc la metgessa, que no em recordes?

AMNÈSICA : — Quina metgessa?

METGESSA : — La metgessa que et visita cada dia.

AMNÈSICA : — Ai, jo què sé.

INFERMER : — I a mi tampoc no em coneixes, guapa?

AMNÈSICA : — El cambrer?

INFERMER : — Uf, està igual.

METGESSA : — Està pitjor. **Apuja-li la medicació, a veure si reacciona.**

Entra la paranoica de la terrassa i es queda a un racó molt angoixada.

INFERMER : — **D'acord. Què passa Laura? Per què fas aquesta cara?**

PARANOICA : — Hi ha un home aquí fora! Fa com si no em veiés, però està esperant que em distregui per tirar-me pel balcó!

INFERMER : — No pateixis; està arreglant el telèfon.

METGESSA : — Vine que t'auscultaré. (*l'agafa del braçet*)

PARANOICA : — (*es resisteix*) No, no. Estic bé, gràcies.

INFERMER : — (*la fan seure entre tots dos*) Viiiine, no siguis bleada.

METGESSA : — Alça, si et va el cor a tota bufa! Que no et prens les píndoles?

PARANOICA : — Sí, sí.

METGESSA : — (*la mira, preocupada*) M'estranya molt.

L'infermer s'emporta la metgessa a part. La paranoica vigila la terrassa apartant una mica la cortina.

INFERMER : — Quan em descuido les escup. Aquest matí m'he trobat una píndola embolicada dins un mocador de paper.

METGESSA : — Doncs li haurem de barrejar amb el menjar.

INFERMER : — D'acord, avisaré el cuiner.

METGESSA : — (*a les dues pacients*) Adéu noies, fins després!

La metgessa i l'infermer marxen per la dreta. La paranoica s'acosta de l'amnèsica.

PARANOICA : — (*confidencial*) He vist un jove molt sospitós, amb ulleres fosques, que ha arribat a la clínica.

AMNÈSICA : — Quina clínica?

PARANOICA : — (*irritada*) Aquesta! Aquesta clínica!

AMNÈSICA : — Això no és un hotel?

PARANOICA : — Ai calla, que em poses dels nervis!

ESCENA 2

Entren per la dreta la princesa i la secretària. La paranoica i l'amnèsica les miren atentament i en silenci.

PRINCESA : — Com és possible? La taula encara no està parada!

SECRETÀRIA : — Vaig a reclamar, majestat?

PRINCESA : — És clar! De pressa!

La secretària surt per la dreta. La princesa es mira les dues pacients de dalt a baix, amb disgust.

PRINCESA : — L'hora que és, i aquestes en bata; quina poca elegància, per favor!

Entren la secretària i el cuiner portant una safata amb plats i coberts. Van parant taula entre tots dos, mentre la princesa passeja amunt i avall, majestuosa.

SECRETÀRIA : — Perdoni, però la puntualitat és importantíssima.

CUINER : — Es pensa que no tinc res més a fer? Porto tot el dia treballant com un boig. I això de boig no ho dic per ningú.

PRINCESA : — Explica-li que només es tracta d'organitzar-se bé.

SECRETÀRIA : — Diu la senyora que si s'organitzés bé...

CUINER : — *(irritat)* Ja ho he sentit, el que diu la senyora.

PRINCESA : — Pregunta-li quin és el menú, Norberta.

SECRETÀRIA : — La senyora vol saber...

CUINER : — Li dius a la senyora que hi ha macarrons i vedella amb bolets.

SECRETÀRIA : — Diu el cuiner que hi ha macarrons i vedella amb...

PRINCESA : — Precisa-li que em refereixo al menú vegetarià.

SECRETÀRIA : — La senyora diu que es refereix al...

Entra per l'esquerra el cantant amb ulleres fosques i ho observa tot en silenci.

CUINER : — (*malhumorat*) **En aquesta casa no n'hi ha, de menú vegetarià.**

SECRETÀRIA : — **Disculpi, majestat, però resulta que en aquesta casa....**

PRINCESA : — **És un escàndol! Ahir, quan vaig arribar, vaig deixar ben clar que no penso menjar ni un bocí de carn!**

SECRETÀRIA : — **És que no s'adona que està cuinant per sa majestat la princesa Sònia de Savoia?**

CUINER : — **Per si la princesa no ho sabia, ja li pot dir que la vedella només menja herba i que la seva carn és súper vegetariana!**

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com